

Wossala György

(1941. február 7. –)

Érettségi után a Kereskedelmi és Vendéglátóipari Főiskolán, kapta kézhez a diplomáját (1966). Ezt követően két évig Hilton ösztöndíjjal Rómában, az Idegenforgalmi egyetemen tanult, és nemzetközi közgazdasági diplomát szerzett (1967).

Szakmai tapasztalat: Pannónia Szálloda és Vendéglátóipari Vállalat, Siófoki Szállodasor – igazgató (1967), Pannónia Szálloda és Vendéglátóipari Vállalat, Budapest – osztályvezető, főosztályvezető (1968–1973), 1973–75 Olimpia Szálloda, Budapest – igazgató, egyéni vállalkozó – zipzár, vendéglátás (1975–1990).

Később különböző vállalkozásokban volt tulajdonos. A jelentősebbek: Pinkóczi Csárda, Panoráma 25 disco, Normafa Szálló Budapest, Juventus Rádió, Hungarorama Media, Ramada Hotel & Resort Balatonalmádi, Aurora Hotels Kft. (1988–2017). Jelenleg nyugdíjas.

Fontosabb kitüntetései: Magyar Köztársaság Érdemrend Lovagkeresztje (2009), Vitézi Rend Jubileumi Ezüst Nagykeresztje (2010).

Betöltött tisztségei: Országos Fordító és Fordításhitelesítő Iroda Igazgatótanácsának elnöke (1991–1994), Magyar Vitorlás Szövetség ügyvezető elnöke (1991–2012) majd társelnöke (2012–2016), Európai Vitorlás Szövetség elnöke (2004–2010), Menedzserek Országos Szövetségének választmányi tagja (2008–2014), Magyar Szálloda Szövetség Tanácsadó Testületének tagja (2009–2012), Magyar Olimpiai Bizottság tagja, a MOB Gazdasági Bizottságának tagja (2004–2016), Nemzetközi Vitorlás Szövetség különböző bizottságainak tagja, alelnöke, elnöke, jelenleg 11 európai ország képviselőjében a Council tagja (1990–), Európai Vitorlás Szövetség örökös tiszteletbeli elnöke (2010–).

Fontosabb eredményei: olimpia 20. hely (Atlanta – 1996), világbajnoki ezüstérmes: (2004), Európa-bajnok: (2008), Európa-bajnoki bronzérmes: (2002, 2009), masters világbajnok: (2009, 2012), masters világbajnoki ezüstérmes: (2002, 2003, 2005, 2011), masters Európa-bajnoki ezüstérmes: (2005, 2008, 2011), masters Európa-bajnoki bronzérmes: (2007). Számos nemzetközi versenyen – Barátság pótolimpia (1984), Holland Bajnokság (Medemblik) és néhány komolyabb nemzetközi bajnokság (NDK, Csehszlovákia, Ausztria stb.) – érmes helyezést ért el. 47 magyar bajnoki érméből (ifjúsági Moly, ifjúsági O-jolle, ifjúsági és felnőtt Finn, Soling, Dragon, 30-as Cirkáló, Összevont Cirkáló) 24 arany, 12 ezüst, 11 bronz. 1955-ben indult először Kékszalagon, 2010-ben abszolút második volt.

Wossala: „1954 telén lelkesen jártam Szénásy Józsi bácsi lakásán tartott elméleti oktatásokra, 1955-ben Szénásy és Jankovich István vezetésével gyerektáborokat szerveztek, ott kezdtem vitorlázni. Apám építész volt. Egy munkájáért egy, a második világháború óta nem használt olimpiajolléval fizettek. Nekiálltunk az öreggel, és rendbe hoztuk. Palánkot cseréltünk, méhviasszal betömtük a repedéseket. Amikor kész lett, elindultunk Almádiba, a Budapesti Építőkbe, ahol egy jó hangulatú társaság fogadott minket. Tetszett a dolog. 1956-ban Elemér bácsi hét darab »láda« molyt épített, ezeket a hét törpéről nevezték el. A Szundit kaptam. Holényi Imre foglalkozott velem a bajnokság előtt úgy két héten át. Egész nap vitorlázunk, próbálta tudatosítani, hogy mit kell csinálnom. Almádiban volt az ifi bajnokság. Nagy élmény volt. Végig erős szél fújt. Tudtam nagyjából a szabályokat, és azt is, amit a Holényi belémsulykolt, de azt, hogy merre kell menni, nem. Nem baj – gondoltam –, majd megyek a többiek után. Elrajtoltunk, és legnagyobb megrökönyödésemre elsőnek vettem a bóját. Fogalmam sem volt, hogy merre tovább... Fináczy Marci elment, én megnyugodtam, követhetem őt. Végül harmadik lettem a futamban. A bajnokságot Fináczy Marci mögött a második helyen zártam. A következő évben Olimpia-jolléztam, és bekerültem a váltott hajós bajnokságra. Nagy szerencsém volt. Az O-jollék nem voltak egyformák, és úgy jött ki a lépés, hogy mindig a hajóval azzal mentem, amelyiknek a legkedvezőbb szél fújt. Így aztán nyertem. Ez nagyon nagy dolog volt. 1959-ben megjelent a Finn, és átültem. Elég jól ment, főleg erős szélben. 1964-ben megnyertem a bajnokságot, utána is mindig a dobogón voltam, egészen 1967-ig, amikor Hilton-ösztöndíjjal Rómában tanultam, hazaérkezésem után pedig nagyon lekötött munkám, a siófoki szállodasor igazgatója lettem.”